لماذا هذه هي أيام المهدي؟

ولې دا د امام مهدي د ظهور ورځې دي؟

Ketabton.com

ژباړونکی: أبو عمر محمد

(c) ketabton.com: The Digital Library

لماذا هذه هي أيام المهدي؟

[ولې دا د امام مهدي د ظهور ورځې دي؟]

أبوعمرمحمد

١٤٤١هـ

(c) ketabton.com: The Digital Library

رجاء

الحمدلله والصلاة والسلام على رسول الله و على آله وصحبه و من والاه

ثمّ أما بعد: دا چې مهدي –علیه السلام- راتلونکی دی او دهغې په راتګ سره به مسلمانانو هغه تللی عزت او مجد بېرته راګرځي، یوه اتفاقي مسئله ده چې ټول مسلمانان پرې موافق دي، خو دلته موږ دا موضوع د بحث لاندې نیولې چې؛ د مهدي –علیه السلام- ظهور به کله وي؟ آیا اوس هغه وخت دی چې دې ظهور وکړي او که نه؟ که دی نو د دې دپاره دلائل څه دي؟

دا او داسې نورو څه پوښتنو ته د ځواب موندلو دپاره دا مختصره رساله د (انصارالمهدي) د تحریک غړو له خوا ترتیب شوې، دا تحریک چې ګڼ کلونه وړاندې په یمن کې یې په فعالیت پیل کړی د مهدي د ظهور انتظار او هغې ته اعداد(تیاری) کوي، او په دې لاره کې یې ډېر د پام وړ ګامونه پورته کړي چې کولی شو د ټولنیزو رسنیو لخوا هغې ته لاس رسی ومومو، خو دلته به په اختصار سره او د اشارې په حد کې پورته مسائل وڅېړل شي، دا به صرف د کار د پیل حیثیت ولري هغه چاته چې له دې مسئلې سره نوی مخامخ کیږي او دې کس ته لازمه ده ترڅو په مفصله توګه په دې موضوع کې تحقیق وکړي او ځان پرې پوه کړي.

تر خپل وسه پورې مو کوښښ کړی تر څو ترجمه کې آسانه او ساده الفاظ وکاروو خو بیا هم د اغلاق آثار پکې لیدل کیږي چې هغه به زموږ د انساني ضعف سبب وي، د امکان تر حده مو عبارت ترجمه کړی او کوم ځای کې چې د عین عبارت د ترجمې امکان نه وو د ژبې په قالب کې د راوستو د پاره مو یوڅه اندازه تصرفات کړي چې البته مفهوم مو همغه رسولی، بعضې کلمات چې بیان یې سخت وو او موضوع پورې یې مستقیم تړاو نه درلود دهغې ترجمه مو په یوساده عبارت سره کړې تر څو رساله راڅخه اوږده نشي.

د قوس -()- په مینځ کې مو د ضرورت په پام کې نیولو سره د الفاظو مترادفات، معترضه جملې او د بعضې مفاهیمو وضاحت ته ځای ورکړی، د احادیثو ترجمې ظاهري الفاظو ته په کتلو سره شوې او د کومې منبع څخه پکې کار ندی اخیستل شوی نو که کوم کمی زیاتی پکې لیدل کیږي هیله ده هغه زموږ عجز وګڼی.

زموږ هدف ددې رسالې څخه صرف د دې موضوع رسول دي تر څو د لوستونکي سره په دې اړه سوچ پیدا شي او ورته متوجه شي، کوم واقعات چې داحادیثو څخه د اوسنی زماني سره تطبیق شوي، اکثر قیاسي او منطقي بنه لري او د تعدیل او صرف نظر وړ دي، نو که همداسي وشول څنګه چې موږ ترې برداشت وکړ دا به د الله –سبحانه وتعالی- فضل وي، او که داسې ونه شول نو دا به زموږ انساني عجز او ناتواني وي.

إن نظن إلا ظنا و ما نحن بمستيقنين

(c) ketabton.com: The Digital Library

إمام بخاري - رحمه الله- او نورو محدثينو روايت کړی چې نبي اکرم - صلی الله عليه وسلم- فرمايلي:

بعثت أنا والساعة كهاتين، و أشار بأصبعه السبابه والوسطى.

ترجمه: زما مبعوث کېدل او قيامت داسې دي لکه دا دوه، او په خپلو منځنۍ او مسواکۍ ګوتو سره يې اشاره وکړه.

حكيم الترمذي په خپل کتاب نوادر الاصول کې ليکي: حدثنا صالح بن محمد بن أبي محمد، حدثنا يعلى بن هلال عن ليث، عن مجاهد، عن أبي هريرة –رضي الله عنه- قال: **قال رسول الله -صلى الله عليه وسلم-: إنما الشفاعة يوم القيامة لمن عمل الكبائر من أمتي، ثم ماتوا عليها، وهم في الباب الأول من جهنم، لا تسود وجوههم ولا تزرق عيونهم، ولا يغلون بالأغلال، ولا يقرنون مع الشياطين، ولا يضربون بالمقامع، ولا يطرحون في الأدراك، منهم من يمكث فيها ساعة ثم يخرج، ومنهم من يمكث فيه يوما ثم يخرج، و منهم من يمكث فيها شهرا ثم يخرج، ومنهم من يمكث فيها سنة ثم يخرج، و أطولهم مكثا فيها مثل الدنيا منذ يوم خلقت إلى يوم أفنيت، وذلك سبعة آلاف سنة...** وذكر بقية الحديث

ترجمه: أبو هريره -رضي الله عنه- فرمايی چې رسول الله –صلی الله عليه وسلم- داسې وفرمايل: بېشکه چې زما شفاعت د قيامت په ورځ زما هغه امتيانو ته دی چې کبيره ګناهونه يې کړي او په همدې حال وفات شوي، دوئ د جهنم په اوله دروازه کې دي، نه يې مخونه توريږي او نه يې هم سترګې(د اور په سبب) شني کيږي، او نه په زنجيرونو سره وهل کيږي، نه شيطانانو سره نږدې پريښودل کيږي، نه په وسپنيزو ګرزونو(ډنډو) وهل کيږي، نه په کندو(ژورو ځايونو) کې غورځول کيږي، د دوئ ځخه به ځه (خلک) داسې وي چې يو ساعت به جهنم کې پاته کيږي او بيا راوځي، ځه به داسې وي چې يوه ورځ پاته کيږي بيا راوځي، ځه پکې يو مياشت پاته کيږي بيا راوځي، ځه پکې يو کال پاته کيږي بيا راوځي، او ځه پکې تر ټولو اوږدې مودې ته پکې پاته کيږي(چې د هغې اندازه دومره ده) لکه د کومې ورځې ځخه چې دنيا پيدا شوې او ترځو چې فناه کيږي، او دا -٧٠٠٠- کاله دي... او د حديث پاته برخه يې ذکر کړه.(الحديث)

او ابن عساکر فرمايی: أخبرنا أبو سعيد أحمد بن محمد البغدادي، أخبرنا أبو سهل حميد بن أحمد بن عمر الصيرفي، أخبرنا أبو عمرو عبدالله بن محمد بن عبدالوهاب، أخبرنا أبو جعفر محمد بن شاذان بن سعدوية، أخبرنا أبو علي الحسن بن داود البلخي، حدثنا شقيق بن إبراهيم الزاهد، حدثنا أبو هاشم الأيلي عن

(c) ketabton.com: The Digital Library

أنس بن مالك –رضي الله عنه- قال: **قال رسول الله -صلی الله عليه وسلم-: من قضی حاجة المسلم في الله، کتب الله له عمر الدنيا سبعة آلاف سنة، صيام نهاره و قيام ليله.**

ترجمه: نبي اکرم - صلی الله عليه وسلم - فرمايلي: چا چې دیو مسلمان حاجت د الله –سبحانه و تعالی- دپاره پوره کړ، الله –سبحانه و تعالی- به ورته د دنيا د عمر په اندازه د ورځې روژې او د شپې قيام (لمونځ او نور عبادات) وليکي، چې -۷۰۰۰- کاله دی(د دنيا عمر).

او ابن عدي –رحمه الله- فرمايی: حدثنا أبو إسحاق إبراهيم بن عبدالله البلخي، حدثنا أحمد بن محمد، حدثنا حمزة بن داود، حدثنا عمر بن يحيی، حدثنا العلاء بن زيد عن أنس -رضي الله عنه- قال: قال رسول الله – صلی الله عليه وسلم-:**"عمر الدنيا سبعة أيام من أيام الأخرة"** قال الله تعالی:**"و إنّ يوما عند ربك كألف سنة مما تعدون"**الآية

ترجمه: رسول الله - صلی الله عليه وسلم - فرمايلي: د دنيا عمر اوه(۷) ورځې دی د آخرت د ورځو څخه.(الحديث) او الله -سبحانه و تعالی- فرمايی:**و إنّ يوما عند ربک کألف سنة مما تعدون**.[1]

او طبراني –رحمه الله- په الکبير کې راوړي چې: ... عن الضحاك بن زمل الجهني قال: رأيت رؤيا فقصصتها علی رسول الله –صلی الله عليه وسلم- فذكر الحديث وفيه: إذا أنا بك يا رسول الله علی منبر فيه سبع درجات و أنت في أعلاها درجة، فقال –صلی الله عليه وسلم-:**"أما المنبر الذي رأيت فيه سبع درجات، و أنا في أعلاها درجة فالدنيا سبعة آلاف سنة، وأنا في آخرها ألفا"**.

ترجمه: له ضحاک بن زمل الجهني څخه روايت دی چې فرمايی: ما يو خوب وليد او هغه مې رسول الله –صلی الله عليه وسلم - ته بيان کړ، نو يوه خبره يې وکړه(ياده کړه) چې هغې کې دا ډول راغلي وو: لکه زه چې درسره يم(درته ګورم، يا ستا په ځای يم) ای د الله رسوله په داسې منبر ولاړ يې چې -۷- درجې لري او ته يې په اومه(آخري) درجه ولاړ يې، نو ويې فرمايل(رسول الله –صلی الله عليه وسلم-): هغه منبر چې -۷- درجې يې درلودلې او زه يې په اوومه(آخري) درجه کې ولاړ وم، نو هغه دنيا ده چې -۷۰۰۰- کاله عمر لري او زه يې په آخري زر کلونو کې يم.[2]

۱- [سورة الحج ۴۷]

۲- [دا حديث بيهقي په دلايلو کې تخريج کړی، او سهيلي په روض الانف کې راوړی او ويلي يې دي: دا حديث اګر که د سند په اعتبار ضعيف دی خو په موقوف ډول له ابن عباس - ر- څخه روايت شوی د صحيح لارو(طريقو) څخه چې هغه ويلي: دنيا -۷۰۰۰- ورځې ده، هره ورځ يې زر

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو دا آثار پر دې باندې دلالت کوي چې د دنيا عمر -۷۰۰۰- کاله دی، او دا چې د الله رسول – صلی الله عليه وسلم - په آخري زر کلونو کې مبعوث شوی دی، او بل اړخ ته د رسول الله -صلی الله عليه وسلم- داسې کلکې او څرګندې ويناوې دي چې پورته ذکر شوي آثار تأييدوي او تينګار پرې کوي، او دا دلايل د دې مسئلې دپاره ډېر ناآشنا حجت او د رسول الله -صلی الله عليه وسلم- د نبوت نښې دي، ځکه د صحابه کرامو –رضي الله عنه- سره د رياضياتو علم نه وو بلکې هغوئ داسې ول لکه څنګه چې الله –سبحانه و تعالی- د هغوئ باره کې فرمايلي -أمیین- (نالوستي).

هوکې د بشريت لارښود خپلو ملګرو لره دوه داسې بنسټونه(اساس، دلته ترې مراد په ګوتو سره اشاره کول دي) واضح کړې چې د دواړو د پيلېدو ځای يو دی او يو يې تر بل ۷/۶ په نسبت سره اوږد دی.[3]

رسول الله - صلی الله عليه وسلم- فرمايي: **"بعثت أنا والساعة كهاتين"** وأشار بأصبعه السبابة والوسطى.

ترجمه: زما مبعوث کېدل او قيامت داسې دي لکه دا دوه (او په خپلو منځنۍ او مسواکۍ ګوتو سره يې اشاره وکړه).

آيا مسواکۍ ګوته د منځنۍ په پرتله ۷/۶ په نسبت لنډه نده؟

بېشکه چې موږ ته يې -۱۴۰۰- کاله مخکې خبر راکړ او د دې مسئلې حاجت ته يې اشاره وکړه، او ددې امت خلکو(علماؤ) هغه رانقل کړي لکه څنګه چې د بشريت ستر ښوونکي (لارښود) څخه موږ ته رارسېدلي، ليکن د هغه ياران پوه نشول مګر په دې چې د رسول الله -صلی الله عليه وسلم- په راتګ سره قيامت هم رانژدې شو ځکه د احصائيې او رياضياتو علم ورسره نه وو.

ګوندې الله -سبحانه و تعالی- په دې صحيح خبرې سره هغه ضعيفه خبره تأييدوله چې په آخره زمانه کې پرې دلالت کوي، داسې حال کې چې؛ اميران ظالمان دي، وزيران فاسقان دي، قضات خائنان دي، فقهاء (د دين پوهان) دروغجنان دي او همدوئ دي چې دا حقيقت پټوي.

په دې حديث کې څو معناوې مراد دي، له هغوئ څخه څه دا دي:

کاله ده، او رسول الله - ص- يې په آخر کې مبعوث شوی. او ابو جعفر الطبري دا اصل صحيح ګڼلی او ددې مټ يې په نورو آثارو سره کلک کړی] باقي د دوهمې شميرې

۳- [فرضا منځنۍ ګوته په -۷- مساوي برخو ويشو بيا مسواکۍ ګوته ورسره پرتله کوو نو دا به ومومو چې منځنۍ ګوته د مسواکۍ ګوتې څخه د همغې اوو مساوي برخو يوه برخه کوچنۍ ده]

(c) ketabton.com: The Digital Library

I. دا چې قيامت رانژدې دی
II. د دنيا عمر دومره باقي دی لکه څومره چې مسواکۍ ګوته له منځنۍ څخه شاته ده، چې اوومه حصه ده، او همداشان د رسول الله -صلی الله عليه وسلم- بعثت او د دنيا عمر له يوبل سره همدومره نږدېوالی لري.

نن موږ په کال -۱۴۴۱هـ- کې يو او د رسول الله –صلی الله عليه وسلم - د بعثت څخه -۱۴۵۳- کاله او شپږ مياشتې تيرې شوې دي(د بعثت له اول څخه) نو آيا الله -سبحانه و تعالی- دا امت -۴۵۳- کاله ځنډولی دی؟

ځواب: هو، رسول الله -صلی الله عليه وسلم- فرمايلي: **"إني لأرجو، ألا تعجز أمتي عند ربها أن يؤخرهم نصف يوم. قيل لسعد: وكم نصف ذلك اليوم؟ قال: خمسمائة سنة".**[4]

ترجمه: زه دا اميد لرم چې زما امت به د نيمې ورځ په اندازه ځنډېدو څخه د الله -سبحانه و تعالی- په نزد عاجزه نشي، سعد(بن أبي وقاص) ته وويل شو: نيمه ورځ څومره ده؟ هغه وويل: -۵۰۰- کاله.

نو په دې حديث سره موږ ته څرګنديږي چې د دنيا عمر له -۱۰۰۰- کلونو څخه اوړي اودا زيادت به له -۵۰۰- کلونو څخه دير نه وي، په همدې سبب امام سيوطي –رحمه الله- په خپلې رسالې (الکشف عن مجاوزة هذه الامة الاف) کې ياده کړې چې وايی: **والذي دلت عليه الآثار أنّ عمر هذه الأمة يزيد على الالف سنة ولا تتجاوز الزيادة الخمس مائة سنة.**

ترجمه: او هغه څه چې آثار پرې دلالت کوي دا دي چې د دې امت عمر له -۱۰۰۰- کلونو څخه اوړي(زياتيږي) او دازيادت به له -۵۰۰- کلونو څخه ډير نه وي.

او داسې ښکاري چې آن د کمې پوهې والا خلک هم په دې پوهيږي چې موږ د دې امت د پای په باره کې غږيږو او دا هغه وخت دی چې يو ښايسته باد(شمال، هوا) به راشي او د هر هغه چا روح به ورسره قبض شي چې په زړه کې يې د زرې په اندازه ايمان وي، زموږ خبره د قيامت د راتلو په اړه نده چې د هغې په راتګ پوښتېدونکی له پوښتونکي څخه زيات نه پوهيږي(مالمسؤل بأعلم بها من السائل).

۴- [په صحيح ابو داود کې امام آلباني هم روايت راوړی او سعد بن ابي وقاص يې راوي دی]

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیکن کله چې دغه حدیث (د مسواکی او منځنۍ ګوتې والا) ذکر کیږي چې یو تقریبي بیان دی او دا احادیث د دې څرګندونه کوي چې رسول الله -صلی الله علیه وسلم- په آخري زر کلونو کې مبعوث شوی دی نو په دې پوهیږو چې ددې امت پای به د دنیا به پای(آخر) سره وي، بغیر د کوم معین وخت له ټاکلو څخه.

نو دا ډول حساب که وکړو چې؛ د امت عمر -۱۵۰۰- کاله دی او -۱۴۵۳- کاله تېر شوي دي نو موږ سره تقریبا -۴۷- کاله وخت باقي پاته دی، او دا مسئله د دې خبرې څرګندونکې (ښکارونکې) ده چې موږ په آخر الزمان کې ژوند کوو.

هوکې موږ په داسې یو وخت کې ژوند کوو چې: کار د هغه اهل ته نه سپارل کېږي، سلام په خاصو خلکو اچول کیږي، جوماتونه او د قرآن مصاحف ډېر ښایسته شوي(ظاهرا)، قلم ظاهر شوی، بازارونه نژدې شوي، تجارت خور(نشر) شوی تر دې چې ښځه له خپل خاوند سره شریکه ده (تجارت کې)، مال فریمانه شوی، خپلویانې پریکړای شوي، بربنډې او بد لباسه ښځې راښکاره شوي، وینزې خپله باداره زیږولې، او داسې خلک راپیدا شوي چې په درو باندې خلک وهي، پېښې لوڅې خلک او بزګروونکې(ګډوبزو والا) په بناء ګانو او آبادیانو کې دیوبل سره مقابلې کوي، تهمتونه، زلزلې او فتنې ډیرې شوي، ټول ملکونه(د کفارو) په موږ داسې راټول شوي لکه خوړونکې چې د خوراک په لوښې راټولیږي، او کمعقله خلک خبرې کوي(دعوامو په امورو کې او دحکم په مسائلو کې)، فتنې ټولو کورونو ته د ننه شوي، د رسول الله -صلی الله علیه وسلم- اولاد شړل شوي تر دې چې اشراف(عزتمندان او مشران) په دې نه پوهیږي هغوئ اشراف دي، مکه د مال او نفقې څخه ډکه شوې، د رسول الله -صلی الله علیه وسلم- مسجد لکه سپین قصر داسې جوړ شوی، د مشرق څخه تورې جنډې ښکاره شوي، ځمکه د ظلم او ځور څخه ډکه شوې... [5]

نو هغه څوک چې اوس هم شک لري چې موږ آخرالزمان کې یو د عقل څخه بې برخې دی.

اوس سوال دا دی: آیا داسې صحیح احادیث هم راغلي چې د امت (دژوند) مرحلې د هغې د عمر په اوږدو کې ذکر کړي او د هغې صفات او مرحلې یې بیان کړې وي؟ ښه...

امام احمد –رحمه الله- د حذیفة بن الیمان – رضي الله عنه- څخه روایت کوي چې رسول الله -صلی الله علیه وسلم- فرمایلي: **"تكون النبوة فيكم ماشاءالله أن تكون، ثم يرفعها إذا شاء أن يرفعها، ثم**

۵- [مراد دا چې د قیامت واړه علامات ټول ښکاره شوي]

(c) ketabton.com: The Digital Library

تكون خلافة على منهاج النبوة، فتكون ماشاءالله أن تكون، ثم يرفعها إذا شاء الله أن يرفعها، ثم تكون ملكا عاضا، فيكون ماشاءالله أن يكون، ثم يرفعه إذا شاء الله أن يرفعه، ثم تكون ملكا جبريا، فتكون ماشاءالله أن تكون، ثم يرفعها إذا شاءالله أن يرفعها، ثم تكون خلافة على منهاج النبوة" ثم سكت

ترجمه: نبوت(پيغمبري) به په تاسو کې وي تر هغې چې الله -سبحانه و تعالی- غوښتي وي، بيا به يې اوچت کړي کله چې وغواړي، بيا به (په تاسو کې) د نبوت پر منهج خلافت وي ترڅو چې الله -سبحانه و تعالی- غوښتي وي، او بيا به يې اوچت کړي کله چې وغواړي، بيا به ملوکيت(پادشاهت، سلطنت، ميراثي حکومت) وي تر څو چې الله -سبحانه و تعالی- غوښتي وي، بيا به يې اوچت کړي کله چې وغواړي، بيا به جبري حکومت وي تر څو چې الله -سبحانه و تعالی- وغواړي، او چې کله يې وغواړي نو اوچت به يې کړي، بيا به خلافت وي پر منهج د نبوت، او بيا رسول الله -صلی الله عليه وسلم- غلی شو(سکوت يې وکړ).[6]

او د ابن عباس –رضي الله عنه- څخه روايت دی چې رسول الله -صلی الله عليه وسلم- فرمايلي:**"١- أول هذا الأمر نبوة و رحمة ٢- ثم تكون خلافة و رحمة ٣- ثم تكون ملكا و رحمة(إمارة و رحمة) ٤- ثم جبرية يتكادمون عليها تكادم الحمير. فعليكم بالجهاد و إن افضل جهادكم الرباط وإن أفضل رباطكم عسقلان".**

ترجمه: د دې امر اول د رحمت څخه ډک نبوت دی، بيا به د رحمت والا خلافت وي، بيا د رحمت والا ملوکيت(سلطنت) وي، بيا به جبري حکومت وي چې په هغې(قدرت، څوکۍ) به داسې خولې(منګولې) لګوي لکه د خرو(چارپايانو) په څېر(په شان)، نو دې وخت کې په تاسو جهاد لازم دی او بيشکه چې ستاسو بهترين جهاد رباط(سنګر، د اسپونو مجموعه) دی او بيشکه ستاسو د پاره تر ټولو غوره(ښه) رباط عسقلان دی.[7]

څوک چې دا ګمان لري چې موږ نن هم د خلافت راشده يا د عباسيانو، امويانو يا عثمانيانو د ملوکيت په دور کې يو چې په هغې کې رحمت دی لکه څنګه چې رسول الله -صلی الله عليه وسلم- موږ ته بيان کړی، نو موږ هغه ته نصيحت کوو چې خپل دا خوب او خيال دې په ښايسته او آرامه خوبځای کې پرېږدي(ويده دې وي د غفلت په خوب) لرې د هغه چا د لارې څخه د اسلام د دين نصرت او د خلافت د اقامت اراده لري.

٦- [دا حديث په سلسلة الصحيحة کې آلباني صحيح کړی]
٧- [امام آلباني په سلسلة الصحيحة کې راوړی]

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه نبي کريم -صلی الله علیه وسلم- صراحت راکړ چې په دې جبري مرحله کې به خلک په قدرت(ځوکۍ) او دنيايي مطلبونو داسې خولې لګوي لکه د خرو(چارپايانو) په شان، نو د هغه -صلی الله علیه وسلم- لاربښوونه(توجيه) څه وه؟ (په تاسو جهاد لازم دی...)، دا توجيه په دريو درجو کې ده:

۱- د طلب جهاد ۲- د دفاع جهاد ۳- په غزه(عسقلان) کې جهاد

نو عقلمند انسان په دې شک نکوي چې په حديث کې ياده شوې د جبري حکم دوره همدا ده.

حقيقي سوال دا دی: چې آيا موږ د جبري حکم په اوله برخه کې يو، په منځنۍ برخه کې يو، او که په آخرنۍ برخه کې يو؟ آيا د رسول الله -صلی الله علیه وسلم- څخه داسې روايت او خبر راغلی چې د دې مرحلې وخت موږ ته وټاکي(معين کړي)؟

يو له هغو مسئلو چې عقلمند انسان يې په منلو کې شک نکوي هغه دا مسئله ده چې دا هغه مرحله ده چې ټول د ايمان والا انسانان (ولوکه ضعيف ايمان والا وي) د دې آرمان کوي چې خلافت راشده دې بيرته راوګرځي او دا ځکه چې په دې مرحله کې شيطان بيلا بيلې لارې پکې حاکمې دي، دهغې علوم د هغې تږلارې، د هغې مسلکونه په خلاف د تيرو مرحلو چې نبي اکرم -صلی الله علیه وسلم- په رحمت باندې توصيف کړې وې، او موږ ته يې دا مرحله څرګنده نکړه مګر د هغې د بدۍ په بيانولو سره(د خروپه شان به خولې لږوي).

په تيرو زمانو کې رحمت غالب وو نو ځکه د خلافت غوښتنه د عام امت نه وه، ليکن په دې مرحله کې داسې رحمت نشته چې عامو مسلمانانو ته دې ورسيږي بغير د خاصو څخه، نو د مسلمانانو ادنی طبقه(ټيټه طبقه په اعتبار د مال او قدرت) دا آرمان لري چې هغه رحمت دې راوګرځي چې په خلافت راشده او ملوکيت نظام کې و.

آيا د رسول الله -صلی الله علیه وسلم- څخه داسې روايت راغلی چې په هغې کې د آخرې زمانې د مسلمانانو د زړه حال بيان شوی وي؟

عن عبادة بن صامت –رضي الله عنه- قال: بينما نحن مع رسول الله - صلى الله عليه وسلم- وقوف إذا أقبل رجل فقال: **يا رسول الله ما مدة رجاء أمتك؟** قال: فسكت عنه الرسول - صلى الله عليه وسلم- حتى سأله ثلاث مرات ثم ولى الرجل فقال له رسول الله –صلى الله عليه وسلم- **:"لقد سألتني عن شيء ما**

(c) ketabton.com: The Digital Library

سألني عنه أحد من امتي رجاء أمتي مائة سنة". قال: فقال: **يارسول الله -صلى الله عليه وسلم- فهل لتلك من إمارة أو آية أو علامة؟** قال: **"نعم القذف والخسف والرجف وإرسال الشياطين الملجمة عن الناس".**

ترجمه: له عباده بن صامت -رضي الله عنه- څخه داسې روايت دی: داسې حال کې چې موږ د رسول الله -صلی الله عليه وسلم- سره ولاړ و، نو يو سړی مخې ته راغی او ويې ويل: ستا د امت د طمعې(اميد) موده څومره ده؟ عباده وايي: نو رسول الله -صلی الله عليه وسلم- غلی پاته شو، تر دې چې درې واره يې وپوښتل، بيا سړی روان شو، نو رسول الله -صلی الله عليه وسلم- ورته وفرمايل: د داسې يوې مسئلې پوښتنه دې راڅخه وکړه چې زما هيڅ امتي زما څخه هغې باره کې سوال ندی کړی، زما د امت د اميد موده -۱۰۰- کاله ده. راوي وايي هغه سړي داسې وويل: ای د الله رسوله -صلی الله عليه وسلم- آيا دا موده کومه نښه لري؟ ويې فرمايل: هو، بې ځايه تهمت(چې عام شي)، په ځمکه کې ننوتل(خسف)، زلزلې، او کله چې انسانانو ته تړل شوي شيطانان ولېږل شي.[8]

نو د دې مرحلې عمر پوره سل کاله -۱۰۰- دی، نو دا هغه پيړۍ(قرن) دی چې په حديث کې ياده شوې او له نجد څخه به پيل کيږي؛ عن ابن عمر –رضي الله عنهما- أن النبي –صلى الله عليه وسلم- قال:**"اللهم بارك لنا في شامنا و يمننا. قالوا: وفي نجدنا؟ قال: اللهم بارك لنا في شامنا و يمننا. قالول: وفي نجدنا؟ قال: هناك الزلازل والفتن، وبها يطلع قرن الشيطان".**

ترجمه: له ابن عمر څخه روايت دی چې نبی اکرم -صلی الله عليه وسلم- وفرمايل: يا الله**!** موږ ته په شام کې برکت واچوې او په يمن کې، صحابه کرامو –رضي الله عنهم- وويل: اوپه نجد کې مو(برکت واچوې)؟ بيا رسول الله -صلی الله عليه وسلم- وفرمايل: يا الله زموږ په شام او په يمن کې برکت واچوه، هغوئ(اصحاب کرام) بيا وويل: او په نجد کې(برکت واچوه)؟ رسول الله -صلی الله عليه وسلم- وفرمايل: هلته زلزلې او فتنې دي(وي به) او هلته به د شيطان قرن(پيړی) راخيژي.[9]

۸- [حاکم په خپل مستدرک کې نقل کړی]

۹- [متفق عليه او لفظ د بخاري دی؛ بخاري -۱۰۳۷- مسلم -۲۹۰۵-]

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې حدیث کې د شیطان د سلیزې د پیل ځای په ګوته شوی(معین شوی)، چې موږ ته یې خبر راکړ هغه نجد دی، یعني د دې مرحلې پیل له نجد څخه دی او د دې مرحلې تیاری مخکې شوی دی د فتنة السراء.[10]

په ودریدلو(پیلېدلو) سره چې لوږی(دود، ګرد) به یې د الشریف حسین[11] له پښو څخه خیژي (یعنې فتنه د به د دې سرې له خوا پیلیږي) وروسته د دې فتنې پیل د عربي لویې جګړې په نوم ونومول شوه، اودا په پټ(غیر محسوسه) ډول خپره(نشر) شوه چې ټولې د ننی پراخی ښکارندوینې(ظاهرې) او د خلکو ګنې مجموعې(چې په حدیث کې لفظ د رمې ورته کارول شوی) چې موږ پکې ژوند کوو یې رامنځته کړې، تر دې چې دوئ(خلک) له دې فتنو او د (سایکس بیکو)[12] له لیکو څخه په خپلو وینو ملاتړ(حمایت) کوي او د دې(فتنې) دپاره وژل کېدل د وطن له پاره د شهادت ګڼي.

د دې مرحلې په لړ(جریان) کې امیران ډیر شول او امانت پالونکي کم شول، حاکمان خائنان دي، وخت د غولونکو ګرځېدلی چې خائن پکې امانتدار او امانتدار پکې خائن ګڼل کیږي(یا هم دا چې امین پکې خیانت کوي او خائن پکې امانت ساتي)، دروغجن رښتونی(صادق) ګڼل کیږي او رښتونی انسان دروغجن ګڼل کیږي، کمعقله انسانان خبرې کوي(د عوامو او د حکم په مسائلو کې)، دیو قوم زعامت د هغوئ ذلیل انسان کوي، او مشران یې فاسقان دي، او امانت یو غنیمت ګرځېدلی(په بې باکه ډول خیانت کیږي او خودل کیږي).

دا همغه مرحله ده چې؛ قاریان پکې ډیر شوي، عالمان پکې کم شوي، مفتي د سلطان(په خوښه) دی، او په دې وخت کې چې کوم فقهاء دي رسول الله -صلی الله علیه وسلم- موږ ته د دروغجنانو په صفت راپیژندلي، د منبر په سر خطیبان ډیر شول، د قرآن له مخې لوستونکي ډیر شول او (رښتیني)علماء کم شول.

دلته د قرآن د تجوید او خوش آوازئ د سیالیو(مسابقو) اهتمام کیږي تر دې چې قرآن یې سندره او نغمه ګرځولې، او دهغې پوهه او په هغې کې تدبر او عمل یې له پامه غورځولی، له قرآن څخه یې صرف یو تاریخی اثر جوړ کړی پوښتنه یې صرف په (څوک غواړي ملیونر شي) خپرونه کې کیږي، د قرآن څخه د هغه د رسم(تصویر) پرته څه ندي پاته،چې یا د تبرک دپاره دم پرې اچول کیږي اویا هم د

۱۰- [د دې فتنې څخه مراد د دنیا فراخېدل دي په خلکو باندې، د مال زیاتوالی ډیر د راحتی اسباب...]

۱۱- [حسین بن علي الهاشمي د هاشمي عربو مشر او د مکې امیر و په کال -۱۹۰۸- کې بیا یې وروسته دعثماني خلافت پر ضد د امپراتورئ او خلافت ادعا وکړه، بیا د -۱۹۱۶- څخه تر -۱۹۲۴- پورې د حجاز حاکم و]

۱۲- هغه پولې او لیکې چې د هغې په اساس ننني هیوادونه بیل شوي (سرحدات)

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرهنګي اثر په څېر ګڼل کیږي، یا هم د فولکلوري ادبیاتو په شان د تعزیې په محافلو کې(لکه فاتحه خواني) چې مړو ته وړاندې کیږي نه ژوندو ته اوربډل کیږي، لکه د غربي کلتور په شان چې هغوئ په داسې محافلو کې کلاسیکه موسیقي او یو ډول خاص سورنی(پوکی) د جنازې او تعزیې وخت کې غږوي.

دا هغه مرحله ده چې ماشوم پکې زر ځوانیږي، مشر پکې زر زړیږي، زموږ نوي نسلونه د سیکولریزم تر سیوري لاندې را لوی شول، ماشومان د ساعت تیری او خوشحالی(موبایل، کمپیوټر، ټلویژن...) د اسبابو او بربنډو او بد لباسه ښځو له لوري تربیه کیږي، د ډیر لوی تعداد پیغلو تربیت د حجاب او حشمت(وقار، عفت) په کرکه کیږي او هغوئ حجاب او حشمت د شاته پاته کیدو(عدم تطور) رمز ګڼي همدارنګه د لوی تعداد ځوانانو تربیت د ګیرې، جهاد او شرعي حدودو څخه په کرکه کیږي؛ نو چې کله طبیعي عفت او فطرت لرې شي نو دوئ بیا هغې (شرعي حدود، حجاب، ګیرې...) ته د یوې فتنې، یاهم نوې منزوي پدیدې په څیر ګوري.

دا د یو مکمل مسلمان نسل د ژوند د تګلارې کوچنۍ بیلګې(مثالونه) دي چې د جبري حکومت او دسراء د فتنې تر سیوري لاندې د نجد څخه پیل شوې د شیطان سلیزې پیلامې(نتیجې) دي، نجد د نبي -صلی الله علیه وسلم- په ارشاداتو کې ذکر شوی کله چې هغه -صلی الله علیه وسلم- د ختیځ(مشرق) لوري ته اشاره کوله او ویل یې (خبردار چې فتنه له دې ځای څخه ده)، او دنجد نوم به یې یادولو، نجد نن ورځ د **حجاز** په نوم یادیږي، او د اسلامي تاریخ په اوږدو کې په مکې او مدینې حکم(پادشاهي نده شوې، پلازمینه نده ګرځول شوی) مګر په دې مرحله کې، څکه د سعودي د دریمې پادشاهی پلازمینه(عاصمة، پایتخت، مرکز) دی او همدا حکومت و چې(هغه د رحمت والا) عثماني خلافت یې له مینځه یوړ. که موږ د سعودي تاریخ ته نظر وکړو دا به ومومو(پیدا کړو) چې سعودي حکومت -۱۹۲۱م- کال چې له -۱۳۴۰هـ- سره برابریږي نجد په مکمله توګه تر ولکې(تسلط) لاندې راوست، نو (د شیطان د پیړئ) پیل په -۱۹۲۱م- کې و چې -۱۰۰- کاله کیږي دوام لري.

نو آیا دا په دې معنی ده چې د دې(پیړئ) پای به په -۲۰۲۱م- یا - ۱۴۴۰هـ- کې وي؟

تر دې مهاله موږ د جبري حکم د پای کال(نیټه) په تقریبي توګه لاسته راوړ، هغه جبري حکم چې ځمکه یې(د شیطان په قرن کې) د ظلم او ځور او دټولو شیطاني لارو په بدایولو(راښکارولو) سره ډکه کړه؛ نو لکه څنګه چې د دې مرحلې دپیل دپاره یو معین ځای ټاکل شوی و، داسې به د نبوت پر

(c) ketabton.com: The Digital Library

منهج ولاړ خلافت لپاره يوځای وي چې له هغې ځایه به ځمکه له عدالت او انصاف څخه ډکه کړي لکه څنګه چې له ظلم او ځور څخه ډکه ده.

حاکم په خپل مستدرک کې له عبدالله بن مسعود –رضي الله عنه ـ څخه روایت کوي چې وايي: رسول الله -صلی الله علیه وسلم- موږ ته په داسې حال کې راغی چې خوښ و، او د خوشحالۍ اثر يې پر مخ څرګند و، نو چې موږ هره پوښتنه ترې کوله د هغې ځواب يې راکولو او يوکس به سوال نه و ختم کړی چې بل به پوښتنه وکړه(په متواتر ډول پوښتني رواني وې) تر دې چې زموږ تر څنګ د بني هاشم د قبيلې د ځوانانو یوه ډله تیره شوه چې حسن او حسین -رضي الله عنهما- پکې ول، نو چې کله(رسول الله –صلی الله علیه وسلم-) هغوئ ولیدل پام يې ورواوړېد، او له سترګو څخه یې اوښکې رواني شوې، نو موږ ورته وویل: ای د الله رسوله -صلی الله علیه وسلم- موږ ستا په مخ کې داسې څه ګورو چې زموږ ندي خوښ(خفه ښکارې)، نو هغه -صلی الله علیه وسلم- وفرمایل: **إنّا أهل البيت اختار الله لنا الآخرة على الدّنيا، وأنه سيلقى أهل بيتي من بعدي تطريدا و تشريدا في البلاد، حتى ترتفع الرايات سود من المشرق فيسألون الحق فلا يعطونه، ثم يسألون الحق فلا يعطونه، ثم يسألون الحق فلا يعطونه، فيقاتلون فينصرون، فمن ادركه منكم أو من أعقابكم فليأت إمام إهل بيتي ولو حبوا على الثلج، فإنها رايات هدى يدفعونها إلى رجل من أهل بيتي يواطئ اسمه اسمي و اسم أبيه اسم أبي، فيملك الأرض فيملؤها قسطا وعدلا كما ملئت جورا و ظلما".**

ترجمه: زما اهل بيت(کور والا، بچيان) ته الله -سبحانه و تعالی- آخرت پر دنيا غوره کړی او بيشکه چې زما اهل بيت به زما څخه وروسته(په ځمکه کې) د شړل کيدو او پاشل کيدو سره مخ شي، تر دې چې له مشرق څخه به توري جنډې راپورته شي، دوئ به د حق(خلافت) غوښتنه وکړي نو وربه نکړل شي، بيا به يې غوښتنه وکړي نو وربه نکړل شي، بيا به يې غوښتنه وکړي نو وربه نکړل شي(درې ځل)، بيا به قتال(جګړه) وکړي نو(د الله له طرفه به) نصرت ورسره وشي(بريالي به شي)، نو چا چې له تاسو څخه او يا مو له اولادونو څخه دوئ وموندل(پيدا کړل) نو دوئ دې زما د اهل بيت امام ته راشي اګر که په واوره ښوييدلو سره(راتګ ته مجبورشي) ځکه دوئ به د هدايت جنډو والا وي چې خلافت به زما داهل بيت څخه يو سړي ته ورکوي، چې د هغې نوم به زما د نوم سره سمون خوري او د پلار نوم به يې زما د پلار نوم سره سمون خوري، نو په ځمکه به حاکم شي او عدالت او انصاف څخه به يې ډکه کړي لکه څنګه چې تر دې وړاندې له ظلم او ځور څخه ډکه وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو هغه څوک چې ځمکه له ظلم او ځور وروسته له عدل او انصاف څخه ډکوي هغه مهدي –عليه السلام- د اهل بيت امام دی او د ختيځ څخه راغلي توري جنډې به د هغه سره بيعت وکړي.

آيا د هغې بيعت وخت ټاکل شوی؟ ډير ښه...

هغه څه چې يو عقلمند انسان پکې شک نکوي داده چې؛ ځمکه نن د ظلم او ځور څخه ډکه شوې او دشرق څخه د تورو جنډو ښکاره کيدل د نبوت پر منهج د خلافت غوښتنه کوي، نو کوم دي هغه خبرونه(آثار) چې د هغې بيعت(د مهدي) موده ټاکي؟

په صحيح مسلم کې د أم سلمة –رضي الله عنها- نقل دي چې رسول الله -صلى الله عليه وسلم- فرمايلي: **"يعوذ عائذ بالبيت فيبعث إليه بعث فإذا كانوا ببيداء من الأرض خسف بهم، فقلت: يارسول الله –صلى الله عليه وسلم- فكيف بمن كان كارها؟ قال: يخسف به معهم ولكنه يبعث يوم القيامة على نيته".**

ترجمه: يو پناه غوښتونکی به (دالله) کور ته پناه يوسي، نو هغې ته به لښکر ورواستول شي، نو چې کله دوئ په بيداء(د مديني خوا ته منطقه) کې وي په دوئ به خسف وشي، نو ما(أم سلمة) ورته وويل: ای د الله رسوله -صلى الله عليه وسلم- نو دهغه چا باره کې څه وايې چې په جبر سره راوستل شوي(په دې لښکر کې)؟ ويې ويل: خسف به پرې کيږي د هغوئ سره، خو د قيامت په ورځ به د خپل نيت پر بنسټ حشر کيږي.

د نعيم بن حماد کتاب الفتن -۲۲۶- صفحه کې راغلي: تبيع داسي وويل: حدثنا الوليد بن مسلم عن صدقة بن خالد عن عبدالرحمن بن حميد عن مجاهد عن تبيع قال: **"سيعوذ بمكة عائذ فيقتل، ثم يمكث الناس برهة من دهرهم، ثم يعوذ آخر، فإن أدركته فلا تغزونه فإنه جيش الخسف"** اسناده حسن

ترجمه: يو پناه غوښتونکی به مکې ته پناه يوسي او وبه وژل شي، بيا به خلک د خپل عمر يو برخه ژوند وکړي(يو څه زمانه به تيره شي)، بيا به بل پناه وړونکی پناه يوسي، که هغه دې وموند(پيدا کړ) نو ورسره جګړه مکوه ځکه دا(دهغه سره جګړه کونکی لښکر) به د خسف والا وي.[حسن اسناد]

د دې حديث څخه دا جوته(ښکاره) شوه چې کوم لښکر د مهدي په لټه کې دي دا به د اول عائذ څخه وروسته راښکاره کيږي، دا په دې معنی چې دوهم عائذ به مهدي وي، او په دې هم پوه شو چې د دواړو عائذينو تر مينځ به د خلکو دعمر يوه حصه وي، نو هرچې اول عائذ دی هغه مو وپيژندلو او هغه (محمد

(c) ketabton.com: The Digital Library

بن عبدالله القحطاني) د (جهيمان العتيبي) زوم دی، او د شيطان په قرن کې يې مکې ته پناه يوړه په کال -١۴٠٠هـ- کې.

په دې معنی چې د ربنتينی مهدي ظهور به د دې پيښې څخه يوه (برهه) وروسته کيږي، نو ستا په نظر سره دا يوه برهه به څومره موده وي؟

د برهې لفظ داسې بريښي لکه يوه ګړی(يوه شيبه) او د تهامې(د عربي جزيرې د سمندرغاړې علاقې خلک) په نزد د سهار له خوا يو ساعت ته ويل کيږي، او داسې هم ګڼل کيږي چې يوه اوږده موده دې چې انسان يې تيروي(ټول عمر يې يا نيم عمر يې)، نو يوه شيبه يا يوه ګړۍ څنګه کولی شي دومره اوږده موده واوسيږي؟ او آيا داسې ساعت شته چې د انسان د ژوند په برابر دې وي؟

کله چې موږ د خپل ورځني ساعتونو ته وګورو نو يوه ورځ مو -٢۴- ساعته ده(دنن لمر ختلو څخه تر سبا همدا وخت پورې)، د دې مجموعه د انسان دپاره يوه شپه ورځ برابروي.

مګر د الله -سبحانه و تعالی- په نزد يوه ورځ زموږ د -١٠٠٠- کلونو سره برابره ده، نو په دې حساب يو ساعت زموږ د پاره څومره موده کيږي؟ ځواب...

٢۴/١٠٠٠ = ۴١,۶۶ چې ۴١ کاله او اته مياشتې کيږي.

نو آيا کيدای شي چې دا يوه برهة چې يو ساعت بريښي دومره اندازې ته دې ورسيږي؟

غالب ګمان دا دی چې د يوه برهة د الله -سبحانه و تعالی- په نزد يو ساعت دی چې د بنده دپاره له -۴١- کاله او اته مياشتو سره برابريږي، او دا وخت د اول عائذ څخه تير شوی، نو که چيرته دا عدد دقيق وي د مهدي –عليه السلام- بيعت به د -١۴۴١- کال رمضان سره وي.

آيا دا معقوله ده چې دا دې د شيطان د قرن پای وي؟

د شيطان د قرن پيل و: دوشنبه، لسم د محرم، -١٣۴٠هـ- کال؛ په دې ورځ د نجد(نننې رياض) په ټولو سيمو(منطقو) ولکه وشوه(سيطره حاصله شوه) چې د نجد څخه د شيطان د پيرۍ د پيل ټکی و.

او په ميلادي تقويم سره د قرن الشيطان پيل په: کال -١٩٢١م- يوولسم د سپټمبر کې و او چې سل کاله ورسره جمع کړو نو پيرۍ يې په -٢٠٢١م- کال، يولسم د سپټمبر پوره کيږي، او که دا د هجري سره تطبيق کړو نو حاصل يې -۴/٢/١۴۴٣- راوځي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې ځای څخه موږ ته د مهدي د بیعت اعلی او ادنی حد د شیطان د پیرۍ په ختمېدو سره به هجري او میلادي کلونو کې معلوم شو او نتیجه یې داده [۱۰/۱/۱۴۴۱ - ۴/۲/۱۴۴۳] .

او د برهې والا حدیث دیته اشاره کوي چې بیعت به -۱۴۴۱هـ- کال په رمضان کې کیږي، نو آیا دا صرف یو تصادف دی؟![13] که له بل اړخه وګورو نو د امت د عمر په حساب معلومولو سره دې پایلې ته ورسېدلو چې -۴۷- کاله عمر یې پاته دی.

له ابو هریرة –رضي الله عنه- څخه روایت دی چې رسول الله -صلی الله علیه وسلم- وفرمایل:**"الأنبیاء إخوة لعلّات أمهاتهم شتّی، ودینهم واحد، وإني أول الناس بعیسی بن مریم –علیهما السلام- لأنه لم یکن بیني و بینه نبيّ، وإنه نازلٌ، فإذا رأیتموه فأعرفوه: رجل مربوع إلی الحمرة والبیاض، علیه ثوبان ممصران، کأن راسه یقطر، وإن یصبه بللٌ، فیدق الصلیب، و یقتل الخنزیر، ویضع الجزیة، ویدعوالناس إلی الإسلام، فیهلك الله في زمانه المِلل کلها، إلا الإسلام، و یهلك الله في زمانه المسیح الدجال، ثم تقع الأمنة علی الأرض حتی ترتع الأسود مع الإبل، والنمار مع البقر، والذئاب مع الغنم، ویلعب الصبیان بالحیات، لا تضرّهم، فیمکث أربعین سنة، ثم یتوفی، ویصلي علیه المسلمون".**

ترجمه: پیغمبران علاتي(د یو پلار او بیلو میندو څخه) وروڼه دي، میندې یې بیلې(جلا) دي، او دین یې یو دی، او زه تر ټولو(انبیاو) په عیسی بن مریم –علیهما السلام- باندې اولویت لرم(نږدې یم)، ځکه چې زما او د هغې تر مینځ هیڅ نبي نه و، هغه رانازلیدونکی دی، نو چې کله مو ولید ویې پیژنئ، چهارandام(مناسب اندام والا) سور سپین سړی، دوه سور رنګ ته ورته(مایله) جامې به یې پر ځان وي، داسې ښکاري لکه له ویښتو یې چې اوبه څاڅي، د سفر(دستړیا، ګرد) اثر به پرې نوي، صلیب به مات کړي، خنځیر به قتل کړي، په کفارو به جزیه کیدي، خلک به اسلام ته دعوت کوي، الله -سبحانه و تعالی- به ټول ملتونه(دینونه) هلاک کړي سوا د اسلام څخه، او الله -سبحانه و تعالی- به د هغه په وخت کې دجال هلاک کړي، بیا به په ځمکه کې امن خپور شي، تردې چې زمري او اوښان به یوځای څریږي، پړانګ او غوایی به له یوبل سره څریږي، او لیوه له رمې سره، ماشومان به د مارانو سره لوبې کوي او

۱۲- [د لیکونکي د ګمان مطابق البته داسې آثار شته چې د بیعت موده ۱۰ د محرم ښایی، خو رمضان به د بیعت د تیاري لپاره یوه پیلامه وي، ځکه هلته به مهم واقعات کیږي لکه د هدې او صیحې احادیث چې ورته اشاره کوي]

(c) ketabton.com: The Digital Library

ضرر به ورته نه رسوي، (عيسى –عليه السلام-) به -۴۰- کال پاته کيږي، بيا به وفات شي، او مسلمانان به پرې د جنازې لمونځ ادا کړي.[14]

پورته حديث پر دې دلالت کوي چې عيسى –عليه السلام- به د ځمکې په سر -۴۰- کاله پاته کيږي.

او رسول الله -صلی الله عليه وسلم- فرمايلي: **أبشركم بالمهدي يبعث في أمتي على اختلاف من الناس والزلازل، فيملأ الأرض قسطا وعدلا كما ملئت جورا او ظلما، يرضى عنه ساكن السماء وساكن الأرض، يقسم المال صحاحاً، فقال له رجل: ما صحاحاً؟ قال: بالسوية بين الناس، قال: ويملأ قلوب أمة محمد –صلى الله عليه وسلم- غنا و يسعهم عدله، حتى يأمر منادياً فينادي فيقول: من له في المال حاجة؟ فما يقوم من الناس إلا رجل واحد، فيقول: أنا. فيقول: ائت الخازن. فقيل له: أن المهدي يأمرك أن تعطيني مالاً، فيقول له: احث حتى إذا جعله في حجره وأبرزه ندم، فيقول: كنت أجشع امة محمد نفساً أو عجز عني ماوسعهم. قال: فيرده فلا يقبل منه. فيقال له: إنا لا نأخذ شيئاً أعطيناه، فيكون كذلك سبع سنين، أو ثمانٍ سنين، أو تسع سنين ثم لا خير في العيش بعده أو قال: لا خير في الحياة بعده".**

ترجمه: تاسو ته د مهدي(د راتګ) زيرى درکوم، زما په امت ګمارل کيږي (په داسې حال کې چې) اختلافات او زلزلې به وي، نو ځمکه به له عدل او انصاف څخه ډکه کړي لکه څنګه چې له ظلم او ځور څخه ډکه وه، د هغې څخه به دځمکې او آسمان اوسيدونکي راضي وي، مال به په صحاح توګه ويشي، چا وپوښتل: چې له(صحاح) څخه څه مراد دى؟ ويې ويل: په برابرۍ سره په خلکو کې (ويشل)، ويې ويل: او الله -سبحانه و تعالى- به د محمد -صلى الله عليه وسلم- د امتيانو زړونه د غنا څخه ډک کړي(زړونه به يې ماړه کړي)، او د هغه(مهدي) عدل به په دوئ پراخي راولي تر دې چې يو آواز کوونکي ته به امر وکړي، نو هغه به آواز وکړي: څوک مال ته ضرورت لري؟ نو د خلکو څخه به هيڅ څوک و نه دريږي مګر يو سړى! او وبه وايي: زه(مال ته ضرورت لرم)، نو(آوازکوونکى) به ووايي: ورشه خزانه دار ته(د خزانې ساتونکي ته)، نو دې خزانه دار ته به وويلى شي: مهدي تاته امر کړى چې ماته مال راکړې، نو (خزانه دار) به ورته ووايي: واخله، تر دې چې خپله غيږ به ترې ډکه کړي او پښيمانه به شي، نو وبه وايى(دا مال اخيستونکى): زه د محمد -صلى الله عليه وسلم- په امت کې تر ټولو حريص يم! او د دوئ د پراخۍ څخه زه بې برخي شوى يم(عاجزه شوى يم)، (رسول الله -صلى الله عليه وسلم- د حديث په ادامه کې) وفرمايل: مال به بيرته (خزانې ته) وروګرځوي، نو ورڅخه اخيستل کيږي

۱۳- [بخاري -۳۴۴۳-، ابوداود -۴۳۲۴-، احمد -۹۲۷۰- او لفظ د امام احمد د مسند دى]

(c) ketabton.com: The Digital Library

به نه، او ورته وبه ويلی شي: موږ ورکړی شی بيرته نه اخلو، نو همدا شان(حالات او فراخي) به وي -٧- کاله يا -٨- کاله ياهم -٩- کاله، بيا د هغه څخه وروسته ژوند کې هيڅ خير نشته. [15]

نو دا حديث د مهدي د پاته کيدو په موده دلالت کوي چې -٧،٨، يا ٩- کاله به وي.

لکه څنګه چې پوه شو د عيسى –عليه السلام- د پاته کيدو موده -٤٠- کاله ده او دا چې د مهدي د پاته کيدو کمه موده -٧- کاله ده نو مجموعه يې -٤٧- کاله شو، او دا همهغه د امت پاته عمر دی [١٥٠٠ – ١٤٥٣ = ٤٧] يعنې د مهدي ظهور ته ډير وخت ندی پاته، نو آيا دا ټول يو تصادف دی؟!

آيا دا يو تصادف دی چې په همدې وخت کې يو تحريک په نوم د (انصار المهدي) راښکاره کيږي؟ د سپينو جامو والا او تورو خوليو والا چې په هغې باندې د لوی امام (محمد–صلى الله عليه وسلم-) مهر دی، او د اهل بيت طرف ته دعوت ورکوي د مهدي –عليه السلام- د بيعت دپاره، لکه څنګه چې په آثارو کې يې ذکر شوی.

إن في ذلك لآية لقوم يتفكرون

١٤- [مسند احمد -٣جلد،٣٧صفحه،١١٣٤٤ نمبرحديث- حسن سند سره د ابو سعيد په روايت]

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library